

Til § 1

Skatter- og afgifter

Fra skatteministeren er modtaget følgende skrivelser i besvarelse af de deri gengivne spørgsmål:

SKATTEMINISTERIET

Den 3. oktober 1989

Hermed fremsendes svar på spørgsmål 1-3 vedrørende § 1. Skatter og afgifter i udvalgets skrivelse af 12. september 1989 (Bilag nr. 24.31.).

ANDERS FOGH RASMUSSEN

/ Flemming Petersen

Til Finansudvalget

Ad konto 01.01. Skatter på indkomst og formue m.v.

Spørgsmål 1:

Ad konto nr. 44.14 (realrenteafgiften vedr. pensionskapitaler) og konto nr. 44.17 (afgift af renter af forbrugslån) udbedes oplysninger om de seneste skøn over det forventede provenu. Endvidere udbedes overslag over de forventede indtægter i budgetoverslagsårene.

Svar:

På finansloven for 1989 er provenuet af realrenteafgiften anført med 20 mia. kr. Provenuet skønnes nu at blive 21 mia. kr., idet de hidtidige efterbetalinger i 1989 vedrørende afgiftsåret 1988 viser, at det faktiske niveau for realrenteafgiften i 1988 har været højere end hidtil antaget. Det højere niveau skønnes videreført i 1989, hvilket sammen med efterbetalingerne i 1989 vedrørende afgiftsåret 1988 er baggrunden for forhøjelsen af skønnet for 1989.

For 1990 er provenuet på finanslovsforslaget for 1990 skønnet til 18 mia. kr. På baggrund af det ovenfor nævnte niveauløft skønnes provenuet for 1990 nu til 19 mia. kr.

Det skønnede fald i provenuet fra 1989 til 1990 fra 21 mia. kr. til 19 mia. kr. er et resultat af to modgående tendenser: Dels et fald i afgiftssatsen dels en stigning i afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf.

Afgiftssatsen i 1990 ventes at blive 44,1 pct. mod 56 pct. i 1989. Årsagen til dette fald er hovedsagelig, at prisstigningsprocenten, der indgår i beregningen af realrenteafgiftssatsen, vokser fra 1989 til 1990. Prisstigningsprocenten angiver den gennemsnitlige prisstigningstakt de sidste 3 år før afgiftsåret.

Til gengæld ventes der dels en vis vækst i afgiftsgrundlaget, dels ventes den afgiftsfri del af afgiftsgrundlaget at falde fra i gennemsnit ca. 36 pct. i 1989 til ca. 32 pct. i 1990. Den afgiftsfri andel udgør den andel af det samlede afkast, som efter loven henføres til opsparing foretaget før 31. december 1982. Denne andel reduceres dels som følge af udbetalinger fra pensionsordningerne, dels som følge af væksten i pensionsformuerne.

De følgende år ventes et yderligere fald i realrenteafgiftssatsen, mens afgiftsgrundlaget og den afgiftspligtige del heraf fortsat ventes at stige. Der vil således fortsat være tale om to modgående tendenser, der trækker i retning af henholdsvis faldende og stigende realrenteafgiftsprovenu. Den faktiske udvikling er desuden afhængig af en række usikre faktorer: prisudviklingen, renteutviklingen, udviklingen i pensionsopsparingen m.v.